

DIRECTOR
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un ștr garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
învoială

Unitatea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Semne bune

E atâtă rău în viața noastră publică și atâtă întunerec. Frământare multă și clocot nelămurit. Agitație zăpăcită și lărmălaie haotică. — Și cel mai robust optimism are, în fața acestui tablou, tresăriri speriate și semne de întrebare întunecate.

Totuși, totul nu e pierdut încă. Prin caerul de neguri involburate străbat tot mai des fulgere de speranțe. Sunt începuturi promițătoare de porniri creștine, care se trezesc la nouă viață. Sporesc înmănușierile de forțe spirituale care vreau să înnoiască lumea prin puterea evangheliei eterne. — Ne place să remarcăm între ele, în deosebi, setea tineretului nostru după marele Adevăr mântuitor. Conștient sau inconștient, ea pune în atâtă fierbere legiunile universităților noastre. Entuziasmul lor poate avea descărcări supărătoare; vrerea lor nestăpânită după ceva nou, după o nouă rânduială a lucrurilor poate fi exagerată și greșită. Dar însăși această mare neliniște, fierberea nepotolită, este un semn bun. Semn că terenul e prielnic. Așteaptă sămânța cea bună, care să umplă brazdele proaspete, până nu le va năpădi neghina.

Studentii noștri uniți, cel puțin aceia cari s'au închiegat conștienți și entuziași în „Astru“, își dau perfect seama de această prielnicie a momentului. Vreau s'o folosească. Pentru ei și pentru alții. Tari în convingerea, că adevărul întreg aici este, în evanghelia predicată de Hristos nu de Arhangheli, dată moștenire Bisericii și nu altor căpetenii, aici în tabăra iubirii și nu a violenței, stăruie în realizarea scopului esențial înscris în programul asociației lor: „viața religioasă în toată plinătatea și farmecul ei“. — La Cluj, membrii Astrului au reușit să ne dea, pentru întâia dată, un moment de Paști în stil de „Acțiune Catolică“ universitară cu adevărat apusean; s'au spovedit și cuminecat în corpore peste 200 de inși. De sigur sunt încă mulți, foarte mulți, în afară de ceată. Totuși, pentru început, e impunător.

Iată-i și pe cei din București. Unii se cuminecă lunar, săptămânal, zilnic. În 22-25 Martie țin exerciții spirituale, sub conducerea P. I. M. Gârleanu. N'au fost mulți la deprinderi. Dar cât de entuziasmați au ieșit din ele! „Am fost numai 22 cari am primit pe Dumnezeu! Euharistic — scriu ei — dar tărâia însușită atunci ne va călăuzi mereu, va răsturna bariere, cuvântul ne-a convins, harul lui Dumnezeu a desăvârșit opera“.

„Dar continuitatea?“ se întreabă dânsii cu îngrijorare. Și nu găsesc alt răspuns, decât acela în care stăruie de mult, și căruia îi dau expresie deosebit de elocventă cu acest prilej: „Studentii au nevoie de un părinte sufleteș al lor și numai al lor, care să-i caute, să-i priceapă; un frate mai mare, un prieten, un trimis al Domnului, care să-i ia de mână, să-i călăuzească. Cu toată bunăvoința, până ce această trebuință nu va fi satisfăcută, putem fi socotiți doar căutători de semori, cari se hotărăsc așa de greu să pornească la drum. Studențimea îl caută pe Ius și vrea să și-L apropie; vrea să fie sprâjinul de mână al Bisericii, dar cine va trimite caravana în deșert fără călăuză?“

Trumoase vorbe și admirabil spirit se ascund în ele. Și, mai pe sus de toate, dreaptă cerere. Ea va trebui ascultată. Prea e promițător și mișcător legământul pe care îl fac tinerii noștri, drept încheiere la apelul lor, din care am reținut cele de mai sus:

„Dați-ne preoți și să asigurăm că mâine răsturnăm lumea“. — Așa să fie!

Pentru presa bună

Fapte pilduitoare la alții — Indemnurile Sfântului Părinte
— Intrelăsări vinovate la noi

(+) Directorii, redactorii, propagatorii și prietenii cotidianului catolic francez *La Croix* și al casei de editură *Bonne Presse* din Paris s'au întrunit zilele trecute la Roma într'al XXXVI-lea congres al lor. A fost o manifestație culturală-religioasă cum numai un ordin călugăresc plin de viață ca al Asumpționistilor — ale lor sunt cele două uriașe forțe congresiste, — e în stare să aranjeze. Spusu-s'au cu acest prilej mulțime de adevăruri, unele mângăietoare altele usturătoare. Toate însă pornind din dorința de a contribui cu lumina lor la promovarea cauzei împărăției lui Hristos în lumea de astăzi, și a mântuirii sufletelor. Autorități într'ale scrisului, ale gândirii, și ale acțiunii integral creștine, cum sunt: asumpționistul Méklen de la „La Croix“; literatul de mare renume Pierre l'Ermite (pr. Loutil); generalul dominicanilor, P. Guillet; card. Pacelli și alții, au limpezit probleme de presă și au stabilit imperative de-ale scrisului creștin în nota zilei, cari formează puncte cardinale în orientarea ziaristică a mântuitorilor creștini ai condeului.

Indeosebi neuitat va rămânea însă cuvântul inspirat al Preafer. Părinte Piu XI. ca răspuns la omagiile card. francez Suhard. E o splendidă sinteză a doctrinei catolice privitor la presa bună. Imprimând vorba văr-hovnicului Petre, actualul Vicar al Domnului nu pregetă să afirme că dânsul vede în scriitorii creștini intruparea acelui *neam ales* și a acelei *împărăției preoșii* preamărite de Pescarul galileean. Și cum nu, când ei sunt stăpânii unei forțe atotputernice, cum atât de nimerit afirmase Pierre l'Ermite, că e presa, cuvântul scris? Dar și ce răspundere apasă pe conștiința celor în posesiunea unei atari puteri! Și pe a tuturor acelor cari nu desvoltă toate virtualitățile acestei forțe și nu realizează toate posibilitățile. Chiar și numai faptul că-i neutilizată, respectiv că nu-i folosită decât în parte această atotputernicie, e deja o neglijență culpabilă și o redutabilă responsabilitate. Așa s'a exprimat Capul Creștinătății. Care totuși, fiind vorba de tipărișele casei de editură „Bonne Presse“, a avut de ce să fie și mângăiat, luând la cunoștință că din teacurile acestui așezământ și de zi pleacă în toate părțile Franței și ale globului 1.900.000 exemplare numai sub eticheta cotidianului. Plus celelalte nenumerate numere de reviste, foliole, broșuri, subțirele și volume groase. Toate imbibate de același spirit creștin înviorător și înălțător.

Cât de departe suntem noi de așa ceva, chiar și păstrând proporții mai restrânse ca cele convenite! Deși rețeta împotriva cărora

luptă produsele elogiute de Sf. Părinte băntuie și la noi cu furie potențată. Ca otrăvurile, ce fac ravagii cu atât mai cumplite, cu cât mai șubred e organismul în care acționează.

Dar dacă așa a fost până acum, nu-i îngăduit să batem și pe viitor același drum. Pilda celor dela „Bonne Presse“ e îndeajuns de elocventă prin sine însăși. La rezultate impunătoare se poate ajunge numai „viribus unitis“; prin concentrarea valorilor și nu prin divizarea și pulverizarea lor. Puzderia de publicații dela noi, cu anemica lor influență, e concludentă și ea. Și tocmai de aceea se impune, și încă de urgență, o triare și aici. Cele dintâi urmând a fi scoase din concurența, cu nimic îndreptățită, ce o fac astăzi altor tipărișuri de breșlă, organele eparhiale cu partea lor literară, ce poate fi plasată mai la loc și mai potrivit alurea, întrucât face să vadă lumina tiparului. Și tot așa ar fi să se porceadă și cu alte câteva publicații cari n'au nici un alt rost deosebit, decât doar acela că ridică numărul lucrurilor ce puteau rămânea, fără să fie avut cineva ceva pagubă. A-fară, bine înțeles, de te miri ce ambiție pe cât de pretensivă, pe atât de puțin justificată.

Gruparea aceasta de forțe o indică, dealtfel, și Sfântul Părinte, în cuvântul pomenit, ca ideal spre care trebuie negreșit să tindă filii săi sufletesci de pretutindenea. Vezi bine că între ei și noi Românii de ambele raturi. Ce alta vrea doar să inculce prin vibrantul indemn apostolic: „Dorința Noastră, visul Nostru este ca nu numai Franța, ci toate țările, mari și mici, să-și aibă fiecare a sa *La Croix* și a sa *Bonne Presse*, pentruca toate aceste *Croix* și toate aceste *Bonnes Preses* să realizeze la rândul lor o mare *Federație a Preselor Bune catolice* nu numai în înțelesul dogmatic al cuvântului, ci și în cel geografic. Ce magnific lucru o atare *Federație*; ce puternică unealtă pentru mărirea numelui lui Dumnezeu; ce instrument puternic pentru adevărata înfrățire a popoarelor și a națiunilor; pentru realizarea acelei păci, pe care lumea întreagă o caută, dar pe care n'o găsește pentrucă n'o caută pe căi bune; pe căile pe cari înși-vă le-ați văzut cu ochii voștri zilele acestea: pe calea *Cuvântului Adevărului*; a acelui adevăr care mântuie și care singur poate dărui adevărata libertate, și astfel și adevărata înfrățire a spiritelor“.

Splendidă fixare de program! Pe care trebuie să ni-l însușim și noi în măsura în care ne privește, cel puțin pentru viitor, după ce atâtea și atât de vinovate intrelăsări ne apasă conștiința în ce privește trecutul apropiat și prezentul.

Impresionantă manifestație de credință. A avut loc la Viena, în domul Sf. Ștefan, în seara Vinerii Patimilor, în urma unei invitații a Acțiunii Catolice. La terminul s-au așezat de bărbai, numai bărbai, tineri și bătrâni din toate clasele sociale, au plecat spre dom într'un cortegiu impozant, format din trei grupuri puternice, în frunte cu o cruce fără podoabe, dar acompaniată de o mie de torțe.

Devoțiunea aceasta tradițională în Renania și Olanda e nouă-nouă în Viena. Nu-i nici manifestație politică, nici de forțe, ci simplă o expresie de sinceră pietate religioasă. Cele trei coloane conduse de trei prelați papali au intrat în catedrală din trei părți deosebite, repede trăindu-o, cât să se calce om pe om. Peste 8000 torțe luminează fantastic uriașa Casă a Domnului. Președintele republicii austriece, d. Miklas, era și el prezent, cu fiul său mai măriror.

După o scurtă rugăciune card-archiepiscop Inultzer a urcat amvonul și a rostit o pătrunzătoare cuvântare despre misterul Golgotei și despre datorita de a trăi în spiritul Crucii Ispășitoare, pentru a ieși din mizeriile fără număr ale zilelor noastre. După care marele păstor și turma au recitat alternativ câteva rugăciuni ș'apoi, în acordurile imnului „Heiliges Kreuz, sei hoch verehret“ emoționanta devoțiune a luat sfârșit. — Ca la anul, și la alți ani, să se repete.

Desiluzii amare

Nu de mult s'a ținut la Tg. Mureș *congresul studențesc*. Nu a fost congresul studențimii întregi și nici nu a întrunit adevărata studențimii țării ca congresul să se țină la Tg. Mureș cu și sub egida sub care s'a ținut. După cum am aflat ulterior și noi cel din provincie și cel din Tg. Mureș, s'a ținut congresul fostei „Gărzi de fier“, actualmente activând sub denumirea „Totul pentru Țară“.

Mănat de curiozitate și de dorul de a

vedea și eu un congres studențesc, am trecut o zi în Tg. Mureș. Nimic din ceea ce am așteptat, n'am văzut. În schimb, deziluzii destule. Cu durere am constatat, că viitoarea elită a țării, din care se vor recruta la timpul său viitorii conducători ai ei, merge spre destrămare și haos. Pretutindenea se pune țara la cale prin politică. La Tg. Mureș, au pus-o la cale și studenții.

Nu contest dreptul studențimii de a se interesa de toate problemele ce frământă viața țării. Prin urmare nici dreptul de a face oarecare politică. Dar să fie o politică sănătoasă și cinstită, de naționalism robust și integru, care să contribuie la ridicarea elementului românesc și la prosperitatea vieții sociale și culturale a țării. O politică bazată pe respectul legii și care să fie de acord perfect cu interesele țării și aspirațiunile neamului. O politică ideală și desinteresată, care să contribuie la consolidarea și ridicarea țării. — O altfel de politică nu înțeleg la un student.

Ei bine, nu așa ceva au făcut studenții la Tg. Mureș. Au rezolvat toate problemele, respectiv au crezut că le pot rezolva mai ușor, dacă, pur și simplu, vor face să dispară din arena vieții noastre publice oamenii cu rosturi bine definite în viața neamului. Și au jurat pe așa ceva. Jurământul sună cam așa: „Eu x. y. jur să-mi împlinesc misiunea încredințată, și că pe x. ori y. în caz de nevoie îl voi suprima“. Jurământ făcut în fața publicului înmărmurit.

Asta nu mai e politică. E altceva: un caz simptomatic cât se poate de dureros în sine și în perspectivele ce lasă să se întrezărească.

La congresul acesta au luat parte și *studenții dela Facultățile de teologie* din Iași și Cernăuți. Vor fi făcut și ei jurământul amintit? Lumea spune că da. Asta e și mai trist și mai dureros. Iată deci pe purtătorul cuvântului dumnezeesc, misionarul păcii și al iubirii de oameni, trădându-și învățătorul și învățătura Lui sfântă. Indrumătorul de mâine al poporului în cele spirituale, exponentul

dreptății și respectării legii, își face educația ca să poată fi pildă vie de iubire iluminată în parohia unde-i va fi sortit să păstorească. Nu ca să suprimă cu violență păgână pe cineva. M'au întrebat mulți să le explic cum vine cazul. Mi-a trecut prin minte procesul Constantinescu-Iași, și altele multe, tot din lume bisericească, vânturate chiar și în parlament (de ex. cele relatate în cazul ep. Vasilolomeu al Râmnicului). Mi-ar fi fost ușor să arăt că din așa părinți, așa copii. Dar n'am făcut-o. Mi-am înăbușit mai bine durerea în suflet.

Au încrestat și alții, cu strângere de inimă aceste realități prevestitoare de rău. Cu același sentiment de adâncă durere le încrețez și eu. Și mă întreb: cine va pune stavilă valurilor ce amenință să se reverse, noroioase și periculoase, asupra a tot ce e morală fără pete și ideal integral în țara noastră? Dela ortodoxie puțin așteptăm. Ea are un obiectiv: pogrăbirea și scoaterea noastră de pe teren. Știm și așteptăm să se desmeteciască. Până atunci în ne-ar plăcea să vedem că barem autoritățile supreme de stat și școlare, mână în mână, să lucreze *serios* pentru purificarea atmosferei care se plămădesc și se desvoaltă germenii de aceia cari duc la ieșiri ca cele dela Târgu-Mureș. — Ori doară și în aceste cercări preocupările principale sunt cu totul altele ca asigurarea viitorului prin consolidarea temelilor de azi? Să nu fie!

Pr. Iuliu Man

Mijit de zori în noaptea sovietică?

După cum e informat din Moscova *Osservatore Romano* (15. IV. 36), în capitala de odinioară a Țării noastre sărbătoarea Paștilor din acest an s'a prăznuit în libertate mai mare cu oricând până acum. Duminică, la miezul nopții, bisericile erau tixite de credincioși, și multă lume a trebuit s'asculte de afară slujba învievirii. A făcut o impresie deosebită faptul că laire cel prezenți bărbai și tineri erau în număr nelămurit de mare.

□ □ Foița „Unirii“ □ □

Religia ca factor de educație

O privire asupra situației învățământului religios la noi

de pr. Ioan Miclău

Idelle mari le-am primit toate de peste graniță, atât cele bune cât mai cu seamă pe cele rele. Nenorocirea ne-a fost că aceste din urmă, deși au dat rezultate practice rele acolo unde au fost încercate întâia oră, totuși cu oarecare întârziere am început să le experimentăm și noi amăgiți de nouitatea lor.

Învățământul fără religie, reprob în alte părți în ultimul timp, începe să-și găsească adăpost la noi, popor născut și format în spirit creștin. Factorii conducători ai învățământului românesc dau din ce în ce mai puțină însemnătate religiei. Cu toate că la prima privire s'ar părea adevărat tocmai contrariul, că religiei îi este rezervat și astăzi cel dintâiu loc în învățământ. Dar această primă privire nu este decât o grosolană iluzie, prin care se înșală buna credință a aceluia cari sunt conștii de importanța ei educativă și în s'o știe la locul de onoare.

Am spus că este înșelătoare părerea, fiindcă datorită unei seculare tradiții, astăzi ea numai de formă își mai păstrează înțeleptă în catalogul de note și în certificate cari toate încep cu: Religia; pe când în realitate, — socotind însemnătatea ce i-se dă —

ar trebui pusă între „materile facultative“ ori tolerate, dacă nu chiar la: „observațiuni“.

Pe ce îmi bazez această afirmație? Pe fapte cari nu pot suferi desminșire pentru că sunt la îndemâna oricui și pot fi constatate:

a) Fiecărei materii de învățământ i-se acordă *timpul* pentru a fi propusă, în raport cu însemnătatea ce se crede că o are. Pornind dela acest principiu, trebuie să conchidem, că întrucât ei i-se rezervă orele celea mai puține, însemnătatea ei în școală este cea mai mică. — La școalele de arte și meserii numai în clasele I și II. câte o oră, la celelalte nici una, pentru că: *nu ne trebuie meseriași de cinste și morali*. — La școalele superioare de comerț câte o oră în cl. I și II, mai încolo nimic; pentru că, cine știe? *ar putea să strice viitorilor comercianți multe socoteli, cari nu se împacă cu morala religioasă*. La liceu — de unde înainte erau două ore de clasă — astăzi în cursul superior a rămas una singură. Din ce motiv? Nivelul moral actual este destul de satisfăcător și apoi *e non sens: intelectual și creștin*. Inșă lovitură cea mai nemiloasă a primit-o școala normală, unde începând cu cl. III până la VII este o singură oră; iar în cl. VIII nici una. *Doar ce-ar putea învăța viitorul învățător dela Isus Hristos, învățătorul lumii?* Ei n'are lipsă decât de ceva mai *serios* ex. Rousseau, Spencer, Nietzsche.

Că încă i-se mai dau religiei și aceste ore se pare că se face numai din respect față de tradiție, care echivalează cu mila ce o simți față de servitorul îmbătrânit, pe care oricum, și-l rușine să-l scoți în drum, că: „Ce va zice

lumea?“ Altfel cum se poate explica reducerea orelor chiar la acelea clase, cari ar putea să priceapă mai bine și cari au cea mai mare trebuință de luminile și puterile ei în lupta aprigă cu instinctele ce se trezesc. Dar te giutorul școlar nu-și tulbură seninătatea obișnuită cu astfel de fantasmă. Apoi chiar dacă s'ar întâmpla așa, va ști el să pună zăgaz instinctelor deslănțuite, cu morala laică. Deși își aduce bine aminte, că: *„Morala ce-i propune (elevului) este o pânză de pălânză întinsă înaintea unei bestii pentru a o opri“*, cum zice un bun sunoscător al cauzei.

b) Din obiectele ce se propun astăzi în școală, socotite în raport cu importanța lor, se dau examene serioase cu toate ocaziile: la intrarea în școală, la acordarea de burse, la sfârșitul de an școlar etc. Religia din fruntea catalogului rămâne, împreună cu suratele ei deșterități, afară de considerația programelor. Pentru ce s'ar mai îngreuna examenele cu o materie în plus, când ceea ce se obține prin ea nu *valorează* ostentarea depusă?

c) Între examenele cursului secundar stă în doială că cele mai de seamă sunt admitterea în cursul superior și bacalaureatul. Primul este o privire sintetică asupra tuturor studiilor din cursul inferior, iar al doilea este încercarea celor opt ani de școală. — La acest examen se prezintă tinerii cari sunt în pragul luării în mână a frânelor statului. De aici încolo nu mai întâlnesc religie. — Cine știe și apoi că astăzi examenele de bacalaureat sunt la înălțime? Doar la aceste examene se cântărește stocul de cunoștințe, cu balanța

Altă indicație ce pare să îndritue nădejdi de mai bine: *despoliticianizarea tineretului*. În ședința de închidere a Komsomolului, ținută în 21 Martie c., „tovarășul“ Kratcenko a apăsător, în aprobarea tuturor, pe cuvântul că elementele serioase ale tineretului să abandoneze „idealul“ prezidării de intruniri și mai bine să se dedice campionatelor sportive. Iar în ce privește lectura studențimii, a recomandat operele clasice în locul lui Marx și Lenin. Sub raport etic-religios s'a primit, — după cum anunță agenția *Havas* — cuvântul de ordine al lui *Stalin* înauși, pentru viitor, precizându-se că de aci 'ncolo misiunea tineretului nu va mai fi aceea „de a lupta cu energie și fără cruțare împotriva credinței religioase“, ci alta nouă, mai blândă: să explice tuturor că e o prostie să se lase cineva condus de prejudecăți.

Nu-i grozav de mare nici acest pas spre lumină. Dar totuși e un început de drum către mai bine de cum a fost și este încă.

Bucurie sfântă la Partoș

De pe la 1806 stă pe malul drept al Mureșului o bisericuță de zid, ca mărturie a vremilor trecute. Ea a fost ridicată pentru funcționarul încredințat cu distribuirea sării adusă cu platele până la *portul Mureșului* de lângă Alba Iulia.

Aici, la *Apulum*, pe vremuri a fost și o monetărie a statului roman, între anii 148—156 d. Hristos. De aceea și azi, după atâtea secole, se mai găsesc pe lângă diferite obiecte arheologice și o mulțime de bani din timpul împăraților romani. Și mai ales alui Decius, mort în luptă cu Goșii. Mai târziu erariul împărătesc austriac aici își strângea o parte a venitelor sale, cu deosebire din vinderea sării.

Deodată cu mijloacele moderne de locomotivă scade din ce în ce însemnătatea mare a acestui port al Mureșului, numit *Mureș-Portus*, până când înainte de războiul mondial

pierde total orice importanță financiară, comercială și chiar economică.

Din aceasta cauză mulțimea funcționarilor se împrăștie prin diferite orașe, retrăgându-se cel mai mulți la Alba Iulia, unde ocupă alte servicii la stat. Casele lor, zidite într'un ținut atât de pitoresc, împreună cu marile clădiri ale statului, parte sunt ruinate de dintele vremii, parte încap pe mâinile Românilor, cari pe vremuri făceau acestor domni servicii în casă ori la lucrul câmpului. Astăzi din cele vreo 600 suflete din Partoș abia mai sunt 12 suflete minoritare. Nu însă dintre cele vechi, ci pripășite aici după război.

Dela 1821 până la 1913 preoții romano-catolici păstoriau această parohie deosebit de orașul Alba Iulia, ocupându-se numai de sufletele localnicilor sau de cele răspândite prin comunele din jur. La izbucnirea războiului mondial abia se mai găsesc romano-catolici, pentruca după război să dispară total, neavând nici o ocupație.

Numai după trecerea dela reformați la catolici a unei familii din Oarda de jos și așezarea ei în Partoș s'a mai putut menține câțva timp parohia romano-catolică.

În aceeași vreme Românii gr. cat. aflați aici din cele mai vechi timpuri, au putut servi în biserica rom. cat. după ritul răsăritean, începând cu anul 1924 până azi. Astfel n'au mai fost siliți, ca și înainte de război, să meargă la biserică în Alba Iulia—Maleri.

Acum filia Partoș e desfăcută de A. Iulia și prefăcută în parohie, dându-se cu filiiile Oarda de jos și Păclișă în conducerea preotului *Leonte Oprîș* din A. Iulia. Și cum frații ortodocși primind ajutoare dela stat, comună și județ și-au ridicat un frumos locaș de închinare, astfel rămânea ca și Românii uniți, năpăstuiți atâtea vreme, să-și aibă și ei biserica lor proprie, unde să se poată ruga după obiceiul românesc răsăritean.

Numai așa se înțelege marea bucurie de azi a Părtoșenilor, cărora *Episcopia rom. cat. din A. Iulia le-a cedat biserica, intravilanul și*

casele parohiale. Iar Sacra Congregație din Roma a aprobat desființarea parohiei romano-catolice. Prin cecece s'a pus capăt unei stări de lucruri, ce nu mai putea dăinui mult timp.

Actul de predare și preluare a fost săvârșit de către canonicul Fr. Balázs, delegatul Episcopiei rom. cat., protopop Vasile Urzică, delegatul Metropoliei gr. cat. și preoții celebranți din Partoș P. Bonaventura și Leonte Oprîș.

La bucuria Părtoșenilor au luat parte și primarul orașului Dr. I. Colbazi, fiu al bisericii noastre, și o mulțime de credincioși din A. Iulia—Maleri în frunte cu preotul lor, on. Ilie Magda, cari au participat atât la serviciul divin, cât și la gustarea aleasă, dată oaspeților din partea gazdelor cari și-au văzut visul cu ochii. După 12 ani, iată în sfârșit Paștile, cari au adus Părtoșenilor bucuria cea adevărată, care au pus capăt suferințelor de veacuri!

L. O.

Fărădelegea s'a consumat. Toată lumea a recunoscut dreptatea cererilor clerului. Guvern și opoziție au fost de acord în a mărturisi teribila nedreptate ce s'a făcut până acum slujitorilor altarului. Și promisiunile de îndreptare s'au și făcut îndată: categorice, solemne.

Acum au trecut toate scadențele. Nici una din făgădueli nu s'a împlinit. Dimpotrivă, situația este mai rea și decât în anul trecut. De frica justiției, guvernul a renunțat, ce-i drept, la jăcmănierea veniturilor stolare. În schimb, a reînviat „curbele speciale“ care, la sfârșitul anului bugetar 1935—36, se ridicaseră. Preoșimea va primi salariile ciuntite, mutilate din 1934. Cei mai mulți preoși vor avea, prin urmare, leafă mai mică decât anul trecut.

Măhnirea și indignarea întregului cler, fără deosebire de confesiune, este neînchisă de mare și dureros de justă. Întreg clerul nu poate decât să aprobe deciziunile luate de către „Comitetul Asociațiunii clerului ortodox“, de a se pune în aplicare hotărârile congresului extraordinar din 19 Martie. După ce constată, că clerul a fost înșelat cu promisiuni cari nu s'au respectat, Comitetul general hotărăște precum urmează:

„Pe ziua de 25 Aprilie a. c., să pună în aplicare votul congresului extraordinar preoșesc cu privire la retragerea membrilor clerului din adunările eparhiale, din Congresul național bisericesc, cum și din cadrele partidului liberal, în semn de protestare față de nedreptatea făcută bisericii ortodoxe și clerului său, și față de nerespectarea angajamentelor ce s'au luat în mod solemn de bărbații cu răspundere, membri în aceste foruri bisericesti și politice. — Drept consecință a acestei hotărâri, membrii clerici cari fac parte din colegiul electoral pentru alegerile de episcopi dela 28—30 Aprilie a. c. sunt invitați, să se abțină de a participa la aceste alegeri. Asociația generală a clerului face deasemenea un călduros apel tuturor membrilor mireni din colegiul electoral să se solidarizeze cu atitudinea clerului, abținându-se dela alegeri“.

Gravitatea acestor măsuri este evidentă. Ele însă trebuiau luate. Bine ar fi dacă nu va trebui să se ajungă la executare. Până la 25 guvernul mai poate îndrepta lucrurile. — Dacă însă nu o va face, hotărârile trebuiesc executate întocmai. Altfel puterea și importanța asociațiunii s'ar compromite în mare măsură!

Misiuni speciale pentru cei slabi de auz. Ideea aceasta i-a venit pâr. misionar diecezan W. Cousins din Chicago. A discutat-o apoi cu arhiepiscopul-cardinal Mundelein și s'a

de precizie. Și orice scăpare din vedere este fatală bietului candidat.

Între materiile acestui examen, evident nu pot să figureze decât acelea a căror însemnătate este hotărâtoare. Sunt multe aceste materii, și cine ar nega? toate foarte hotărâtoare. Dar i-a trecut cuiva prin minte vreodată, că chiar dacă ar rămânea una dintre ele și s'ar înlocui cu Religia, aceste examene nu și-ar pierde din caracterul „riguros științific“ și că de aci s'ar câștiga mai mult decât s'ar pierde? Pentrucă i s'ar da prilej comisiunii să constate nu numai fragmente de cunoștințe din diferite domenii ale cugetării, ci și înțelegerea mai înaltă a lor, o viziune de ansamblu asupra nizuinelor minții omenești. Oare n'ar fi interesant de știut, dacă candidatul are și acele cunoștințe pe cari necondiționat trebuie să le aibe acela care vrea să fie om; cunoștințele cari întesc „la formarea de personalități“ — vorba dlui prof. G. Antonescu? Pentrucă mi se pare, că cel mai strălucit bachelareat încă nu însemnează și cel mai strălucit caracter, onestitate și moralitate.

Dacă i s'ar da religiei locul între aceste studii, cred că elevii și-ar da mai multă silință pentru însușirea cunoștințelor religioase și morale. Așa cum este astăzi — o spun hotărât, nu i se dă nici o însemnătate. Nu i se dă din partea elevului, pentrucă chiar dacă ar voi, n'are timpul fizic necesar pentru o temelnică pregătire. Apoi dacă înșeși programa nu-l silește, ba chiar o nesocotește așa: pentruce și-ar mai bate capul elevul? — „Doar nu facem bachelareat din ea“. — Apoi de căzut?

— „Cine a auzit să fie căzut la religie? chiar la religie“ — Pentru ce să învăț?

Această stare de lucruri mă face să cred una din două: ori că legiitorii școlari ignorează valoarea educativă și formatoare de caractere a religiei, ori că își dau perfect de bine seamă de ea, însă din cauze cari nu servesc scopul școlii, fac contrar acestei cunoștințe. Dar amândouă aceste atitudini sunt deopotrivă de condamnabile. Căci să fim sinceri și să răspundem: Ce intenționăm de fapt prin învățământ? Numai mașini de calculat paraxa soarelui, instrumente de disecat celule de neuroni, flașnete cari să cânte dintr'o răsufiere anii, lunile și zilele de glorie și decadență din istoria lumii; muzee în care sunt catalogate și etichetate vestigiile și fosilele civilizațiilor apuse; ori doară vrem și persoane conștiente de sine și demne? cari chiar dacă nu vor ști numărul sandalelor lui Nero, totuși orice încredinșare li s'ar da, poși fi siguri, că în acel loc se găsește un om cu spinare de oțel, nu de cauciuc, om cu mâini și cu suflet curat, în cari nu găsești ascunzături pentru ticăloșii. Pentrucă dacă-l vom și pe acest din urmă scop, atunci fără Dumnezeu nu-l vom atinge. Locul lui Dumnezeu în școală, din acest motiv, nu poate fi pus în discuție; ci dat, pentrucă dându-l legăm destinele neamului nostru de cel mai sigur punct de razim al Universului.

Citiți și răspândiți „UNIREA“

trecut la realizarea ei. Ceeace, după cum anunță *News Service*, s'a și întâmplat în zilele de 16—23 Februarie c. în catedrala Sfântului Nume din Chicago. Cu acel prilej s'a făcut uz de ultimele descoperiri acustice. Asupra feței oratorului a fost concentrată o lumină deosebită. Pentru duhovnic s'a făcut rost de un mic microfon, iar pentru penitent de un cornet acustic, mărturisirile ascultându-se într'un confesional aranjat ad hoc.

Act de dreptate

„Monitorul Oficial” din 9 Aprilie 1936 promulgă următorul text de lege, sancționat de M. S. Regele CAROL II la 8 Aprilie 1936:

Art. unic. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor este autorizat să vândă, pe prețul de expropriere, următoarelor instituțiilor pendinte de Mitropolia greco-catolică a Blajului, întinderile de pământ menționate în dreptul fiecăreia, după cum urmează:

1. Fondului „Bazilican”, în comuna *Bucerdea Grănoasă*, jud. Târnava-Mică, 150 jug.
 2. Fundațiunii „Vancea”, în comuna *Sânmclduș*, jud. Târnava-Mică, 150 jug.
 3. Orfelinatului greco-catolic rom., din Blaj, în comuna *Crăciunelul-de Jos*, jud. Târnava-Mică, 214 jug.
 4. Fundațiunii „Șuluția”:
 - a) în comuna *Cenade*, jud. Alba, 200 jug.;
 - b) în comuna *Vidrasdu*, jud. Târnava-Mică, 250 jug.;
 - c) în comuna *Someș-Odorhei*, jud. Someș, 74 jug.
 5. Fundațiunii „Laday”, în comuna *Petrilsat*, jud. Târnava-Mică, 100 jug.
 6. Fundațiunii „Semnariale”, în comuna *Sâncel*, jud. Târnava-Mică, 100.
 7. Fundațiunii „I. Moldovanu”, în comuna *Cergdul-Mic*, jud. Târnava-Mică, 172 jug.
- În total 1.600 jugăre, toate aceste instituții avându-și sediul în Blaj.

Această lege s'a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 31 Martie anul 1931 și s'a adoptat cu majoritate de una sută voturi contra treizeci.

Președinte, Ștefan Cicio Pop
(L. S. A. D.).

Secretar, N. S. Rusănescu

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 2 Aprilie anul 1936 și s'a adoptat cu majoritate de nouăzeci și șase voturi, contra două.

Vicepreședinte, C. Alimăneștlanu
(L. S. S.).

Secretar, Octavian Pop

Legea cuprinde un act de dreptate, de care se vor bucura toți oamenii de bine. Într'adevăr, fusese un exces de zel exproprierea integrală a fundațiilor și instituțiilor cari au ținut sufletul românesc de pe platurile Ardealului. Motivele de natură „socială”, cari căutau să justifice actul expropriării, în speță nu puteau fi concludente. Fiindcă în toată țara românească n'a existat avere mai „socială” și mai națională decât aceea a fundațiilor Blajului. Ea a fost cea mai sfântă proprietate a neamului.

Era timpul ca cel puțin acum să se înțeleagă acest adevăr în deoște cunoscut și să se repare ce se mai putea. Li-s'a redat fundațiilor noastre câte o bucățică din ceea ce au avut. Adeca: ceea ce a mai rămas după improprietățile. Primim cu bucurie și acest brâu de dreptate. Cu puteri scăzute, dar cu vechea însușire, fundațiile noastre își vor continua munca națională din trecut.

Știri mărunte

Numire de episcop. Scaunul vladicesc romano-catolic de Alba-Iulia își are, precum se știe, titularul său în persoana I. F. S. Majlath, care însă e și înaintat în zilele sale și greu suferind. Și pentruca bunul mers al eparhiei ardelenice să fie perfect asigurat, Sfântul Scaun a aflat de bine să numiască la Alba-Iulia, un episcop auxiliar «cum jure successionis», în persoana Msgr. ADOLF VORBUCHNER, paroh-abate de Sibiu. Nou nunitul, care poartă bine l. română, a făcut studii teologice universitare la Freiburgul Elveției, după care a funcționat ca preot la Brașov unde, până în 1927, când a venit la Sibiu, a făcut și pe profesorul de limba franceză. — Ad multos annos!

Brazde în ogorul Agrului. După informațiile acum primite, la Bunavestire din acest an parohiile Ercea și Fărăgău au avut parte de alese praznice agriste. Președ. Agrului arhidiecezan pâr. Gh. Dănilă, canonicul mitropolitan, înainte de masă, la sf. liturghie, după o luminoasă cuvântare, a primit, la Ercea, ca membri ai Agrului local, peste 90 de bărbați. După masă, același pâr. canonic a slujit Paraclisul la Fărăgău unde, tot după o predică mișcătoare, a primit în organizația locală a Agrului 85, iar în Reuniunea »St. Maria«, acum înființată, 95 de femei. — Munca pregătitoare de teren, a preoților noștri deacolo, s'a dovedit astfel a fi fost bine făcută.

Moartea ep. Nechita al Argeșului. S'a stins săptămâna trecută, la vârsta de 72 de ani, după mai bine de 12 ani de arhipăstorie. S'a născut la Săselul de Munte, (jud. Mureș) în 1864. Studiile secundare le-a făcut la Năsăud, iar cele teologice la Sibiu. A fost învățător în satul său natal, apoi preot, profesor de religie și protopresbiter în Reghinul săsesc. În 1923 a fost ales episcop al scaunului din Curtea de Argeș. Ca ierarh a refăcut gospodăria eparhiei sale; s'a îngrijit ca mănăstirile să fie centre de muncă productivă; a ridicat o mulțime de biserici noi și a înființat și organizat o merituosă școală de cântăreși. — Veșnica lui pomenire!

Locale. Dumineca viitoare, a Paralicului, va predica în catedrală P. Vasile Cristea, asumpționist, profesor de religie la liceul de băieți.

Primeniri sufletesii la Mărghița. S'au început în Joia Mare și au ținut până a doua zi de Paști. Asta grație osteneții misionare a pâr. Dr. Virgil Balibanu din Cluj care, la cererea mai multor credincioși, în frunte cu d. Dr. Iosif Mișuțiu, avocat, a rostit în răstimpul menționat o serie de înălțătoare cuvântări duhovnicești. Multă lume din mulțimea celor ce au alergat să asculte cuvântul Domnului n'a mai încăput în biserică, ci a trebuit să urmărească sfintele învățături de afară. Mărturisirile și cuminecările înregistrate au umplut de sfântă bucurie atât inima vestitorului Evangheliei cât și a pâr. Antoniu Balibanu, păstorul sufletesc al mărghițenilor. — Notă discordantă în acea atmosferă înălțată a fost numai balul bisericii ortodoxe aranjat a doua zi de Paști, împotriva uzanțelor locale de până acum.

Dacă așa vrea Sfântul Părinte... ca buni creștini să se împărtășească, asta-i poruncă ce nu poate rămânea neascultată. Ori cât de mari ar fi piedecile ce s'ar ivi în calea spre Masa Domnului. Dovada o fac cei 313 pruncușori de opt ani, cari la ora 5 dimineața, — după cum aflăm din *Vita Ecclesiae* (1.4.36) — erau deja la sf. liturghie în Anana-Ahmenabad (India), pentru cuminecare obștească. Într'aceea pentru sf. liturghie solemnă au sosit mereu alte și alte grupuri de copilași cu mândre stegulețe și aduși de același dor euharistic și simțământ

de dragoste față de dorința Părintelui dela Roma. Mulți veniseră, pedestru, cale de 16 și chiar și 24 kilometri. La întrebarea: cum au putut învinge greutatea unui atare drum, micuții n'au avut decât un răspuns: Păi dacă așa vrea Sfântul Părinte... Acest răspuns l-au aflat inimile lor curate de cel mai firesc din lume.

Încă un mărturisitor al credinței mort în Sovietia. Răspundea la numele de *Jacob Bagaratian* și era administratorul apostolic al Armenilor catolici din Bolșevicia. Studii filosofice și teologice făcuse în Roma și fusese sfințit de preot în Tiflis. De demnitatea de administrator apostolic s'a învrednicit în 1922. Și tot de atunci, din Noemvrie al aceluiași an, a fost prizonier în cumplitele lagăre Soloveiți din ostroavele Mării Albe. Aci a muncit neînțecat în serviciu sanitar până acum de curând, când moartea l-a slobozit din temnița bolșevică. — Toată vremea s'a dovedit sluga lui Hristos și un păstor sufletesc impresionant de devotat.

Aviz. Incunoștințăm pe conșcolarii cari au absolvat liceul din Blaj în lunie 1906, că convocăm pe ziua de 15 Iunie 1936 a. c. la ora 9 în Blaj întrunirea colegială de 30 ani dela absolvarea liceului. Il rugăm cu toată dragostea să ia parte la această conv venire. Pentru orice informații vă rugăm a vă adresa lui Dr. Enea Muntean, Cluj Str. Moise Nișoara No. 1. — Cluj, la 16 April 1936. Ioan Berlian, Victor Ciato, Dr. Vasile Hossu, Dr. Enea Muntean, Dr. Vichentie Pandrea, Iustin Porușiu, Dr. Victor Vancea.

Aviz. — În Așezământul de Ocrotire pt. Surdo-Muși al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muși (băieți și fete) între 8-11 ani educabili, adecă corespunzător ca fizic și intelect pentru învățământ. Cererile timbrate, însoțite de actul de naștere și certificatul medical, se vor înainta Direcțiunii Așezământului până la 15 Iunie a. c. — Direcțiunea.

Cărți & Reviste

Ep. Dr. ALEXANDRU NICOLESCU: Gall-nacee. Lugoj, 1936. Pagini: 26. Preț: 15 Lei. Ilustrul autor al acestei broșuri, — a zecea în seria: »Biblioteca pentru clasa cultă«, scrisă în întregime de ierarhul lugojan, — se dovedește înc'odată a fi rămas același admirator al naturii și om al lui Dumnezeu, care pretutindenea și în toate caută și află urmele de lumină ale Ziditorului. Mai mult: se pricepe de minune să le facă văzute și altora, ca la urmă împreună, scriitor și cetitor, să se unească în mărturisirea spontană: Mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne! Două sburătoare: cocoșul și găina, și un produs al aceleiași lumii: oul, sunt subiectele de studiu și de meditație ale prezentei broșuri. Și nu va fi cetitor de bine care să lase cartea din mână până ce nu va fi savurat-o până la sfârșit. — Cerați, și veți vedea!

Pr. IOAN SUCIU: Pter Giorgio Frassati. Blaj, 1936. Pagini: 164. Preț: 30 Lei.

Foarte draguță ca înfățișare, lucrarea pâr. Suciului captivantă și ca lectură. Și mai presus de toate e adevărată de suflet. Viața tânărului student ce se stinge în Torino la 4 Iulie 1925, în vârstă de 24 ani, e o oglindă cu o mulțime de reflexe încântătoare, abil prinse și cu gust redade de pâr. Suciul. Numeroase clișee ce împodobesc cartea o fac cu atât mai interesantă și mai atractivă. — Sperăm că pilda lui P. G. Frassati va da de gândit și va împintena la urmat multă lume și din rândurile tineretului nostru.

Dr. VICTOR BOJOR: Rătăcirile Pocășilor. Cluj, 1935. Pagini: 117. Preț: ?

Broșură apologetică, făcută cu răvnă și pricepere. După ce prezintă icoana adevăratului creștin, stăruie asupra ereticilor vechi și noi, demascându-le făcărnicia și răutatea. Totodată arată și comorile, — cele șapte taine, sf. liturghie, — de cari rătăciții dela calea adevărului vreau să despoaie pe dreptcredincioși. — În lupta cu sectanții, cartea pâr. Bojor e o armă foarte binevenită.

P. IOSIF TĂLMĂCEL: La poarta Răului. Săbăoani, 1936. Pagini: 66. Preț: 15 Lei.

Nu prea avem tipărituri cari să se ocupe mai pe larg și corect cu lumea de dincolo de mormânt. Lucrarea pâr. franciscan Tălmăcel umple deci un gol sub acest raport. E scrisă viu și atrăgător. Și se citește ușor și cu plăcere. Bine ar fi s'o citească lume cât mai multă, mai ales din păturile celor simpli și cu multe năcazuri.

ÉCHOS d'ORIENT. Revistă trimestrială. Paris-Kadi-köy. Istanbul. No. 180 (pe Octombrie—Decembrie 1935). Abonament anual: 28, respectiv 30 fr. francezi.

Ajunsa în al 38-lea an de rodnică viață științifică, revista Părinților Asumpționiști, la care găsești trimiteri în tot ce se scrie mai de seamă privitor la probleme creștine răsăritene, se prezintă și în numărul său din urmă la nivelul celor anteriori. Studiul semnează: V. Grumel, R. Janin, M. H. Laurent. Bibliografia bogată și ea ca totdeauna. Interesantă și discuția C. A. Spulber — V. Grumel pe o chestie de traducere din grecește. De încheiere se dă »Tabla de materii« pe întreg anul 1935.

Decalog. Revistă bilunară. București. 1936. Anul I. Nr. 1. Abonamentul anual: 100 Lei.

Periodic bine intenționat și bine scris. Vrea să reprezinte punctul de vedere integral creștin în lupta de idei de astăzi, dela noi. Greu de formulat o judecată după unu sau două numere. Impresia primă însă e aceasta: la »Decalog« lucrează forțe tinere, dar serioase și cu pricepere în meșteșugul scrisului. — Să fie într'un ceas bun. Și: ad majora!

Telefonul „Unirii“

S. Cristar. Mulțumiri pentru interes. Ne vine și nouă, la redacție, atât de folositorul »organ de luptă și de documentare asupra problemei Românilor securizată«, pe care îl scoate dl O. M. Dobrotă la Odorheiu. Am văzut deci și marelui număr special, din 10 Aprilie, menit să răscolească nițel conștiințele românești din toată țara, arătându-le vinovata nepăsare în care lăsăm una din cele mai vitale probleme naționale: recăstigarea fraților pe cari urgia vremilor ni i-a înstreinat. În repetite rânduri ne-am ocupat și noi de această problemă. Acum, în legătură cu materia din »Glas românesc«, vom mai reveni.

A. București. Acuzele le cunoaștem și noi, de atâtea vreme. Nu le-am dat crezare, dar nici nu le-am putut desminti formal. Lucrurile le-a lămurit acum deplin acela care singur era competent și interesat în cauză: d. Al. Vaide-Voevod însuși. În cuvântarea ce-a ținut la un banchet, în Timișoara (5. IV. 36) a clarificat definitiv situația Dsale față de francmasonerie. Cele spuse de Dsa, cu acel prilej, au însă și alt interes. Covârșitor. Arată formidabila putere și pericol pe care îl reprezintă oculta francmasonerie. Ea poartă, din umbră, itele destinului european. Și dacă acestea s'au încurcat, spre nenorocirea lumii, de sigur spiritul ei diabolic poartă vina. Ea a semănat între popoare duhul răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu, ca să culegem acum anarhia generală în care ne prăbușim. Iată ce a spus, textual, d. Al. Vaide (după »Gazeta Tr.« din 9. IV. 36): »Eu am avut prilejul, cu ocazia Conferinței păcii în 1919, să-mi dau seama despre puterea francmasoneriei și m'am convins atunci, că aproape toți bărbații politici reprezentanți ai diferitelor țări, cari hotărau destinele întregii lumi, făceau parte din francmasonerie. — Eram la conferința păcii ca reprezentant al Ardealului. Șeful delegației române, deci și al meu, era atunci Ionel Brătianu. Într-o zi, vorbind cu Ionel Brătianu despre puterile tainice ale masoneriei și despre rolul ei în stabilirea frontierelor, i-am zis: d-le Brătianu, nu crezi, că interesele superioare ale țării noastre reclamă să ne facem legături cu francmasoneria? Tatăl d-tale, Ion Brătianu, încă a făcut parte din francmasonerie și și-a servit bine patria. — Ionel Brătianu mi-a răspuns, după obiceiul lui: fă cum crezi că e bine. Și astfel am intrat în legătură cu câțiva reprezentanți ai masoneriei, cari mi-au fost de mare folos la conferința păcii. — Intorcându-mă în țară am fost somat în mai multe rânduri să-mi achit taxa de membru. N'am achitat-o. — Și într-o bună zi m'am pomenit cu un zăpăc, prin care eram încunoștiințat, că am fost șters din rolurile masoneriei. Iată la ce se reduc legăturile mele cu masoneria. — Fără alt comentariu.

P. Raghin. Nedumerirea e perfect întemeiată. — Noi vă dădusem informația după »Glasul Monahilor«, care afirma categoric, că Sfântul Sinod n'a recunoscut validitatea hirotoniilor anglicane. Că a dat, ce-i drept, un răspuns cam în doi peri, dar care totuși nu putea fi tăcut altfel decât ca un răspuns negativ. Acum însă aflăm contrariul. »Telegraful Român« din 19 Aprilie publică un articol scris de »canonicul S. A. Douglas« despre această chestiune. Iată ce spune, între altele, anglicanul autor: »Recunoașterea validității hirotoniilor anglicane, pronunțată la 21 Martie a. c. de către Sf. Sinod al României, constituie un eveniment de mare importanță, prin care viața mistică, sacramentală a bisericii anglicane este considerată asemenea celei ortodoxe«. Această recunoaștere s'a dat în urma raportului făcut de către comisiunea de teologi ortodocși și anglicani, care a lucrat în Iunie 1935 la București și care conținea »agrementul doctrinar« favorabil tezei anglicane. »Întreg raportul a fost primit de către Sinodul Român«. — Situația este, fără îndoială, cel puțin bizară. Anglicanii, pe cât știm, cu nimic nu și-au schimbat învătătura, care e protestantă adevărat. Totuși, în urma votului Sf. Sinod »viața mistică, sacramentală a bisericii anglicane este considerată asemenea celei ortodoxe«. Ceeace înseamnă, că ortodoxia a mai lăsat din ale sale. Altfel n'ar fi putut ajunge »asemenea«. — Protestanțizarea ortodoxiei românești înaintază cu pași repezi!

Oficiul parohial, Zebel. Chităm primirea abonamentului pe 1933.

Oficiul parohial, Meceștiu. Am primit 100 Lei, achitat până la 31 III. 1934.

Dr. G. Lugoș. Chităm primirea abonamentului pe 1935 și 1936.

M. Fărăclia. Am primit 100 Lei, abonament pe 1/2 an 1936.

Dr. Ch. Oradea. Din suma de 485 Lei am plătit C. C. 250 Lei, T. N. 35 Lei, iar restul a rămas în contul Unirii pe 1936.

Șt. Beiuș. Am primit abonamentul pe jumătatea întâi a anului curent.

F. Glod. Chităm primirea abonamentului pe 1935.

Oficiul Parohial gr-cat. Aindul de sus. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.

Oficiul parohial Bicsad. Am primit abonamentul pe 1936.

Oficiul parohial Band. Am primit 600 Lei, abonament pe 1934-1936.

Oficiul parohial Bistra. Am primit 400 Lei, abonament pe 1933 și 1934.

S. Arad. Chităm primirea abonamentului pe 1936.

B. Făgăraș. Confirmăm primirea abonamentului pe 1836.

P. Glediu. Am primit 500 Lei. Achitat până la 30 VI 1933.

Oficiul parohial Rodna-veche. Am primit abonamentul pe anul curent.

B. Teocul de jos. Am primit 100 Lei, abonament pe o jumătate de an.

Dr. B. Lugoș. Am primit abonamentul pe 3 ani.

P. Buza. Am primit abonamentul pe 1932 și 1933.

Mulțumită

Tuturor acelora cari, într'o formă sau alta, au participat la marea durere încercată de mine și de copiii mei prin pierderea neuitatului lor tată și a sofului meu iubit pr. *Petru cândva Cristea*, fost paroh în Gheja, trecut la cele veșnice anul acesta a doua zi de Paști, țin să le împărtășesc și pe această cale cele mai sincere mulțumiri ale mele și ale copiilor mei.

Văd. Valeria Cristea

Concurs literar

Comitetul central al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român Astra« a hotărât publicarea unui *Concurs literar*. Prin aceasta sunt invitați deci scriitorii noștri a ne trimite, până la 1 Iunie a. c., manuscrisul scris citeț, pe câte o singură pagină, pentru o broșură de a »Bibliotecii populare a Asociațiunii«. Premiul va fi de 2000 (două mii) Lei.

Materialul cerut va fi intitulat: »Zile mari« și va da o broșură de cel mult zece coale de tipar, formatul bibliotecii; se va compune din cinci lucrări mai lungi, în formă de conferințe populare în cari se vor comemora zilele de: 24 Ianuarie, 10 Mai, 8 Iunie, Înălțarea Domnului (ziua eroilor) și 1 Decembrie. Fiecărei conferințe îi va urma un scurt istoric al zilei, apoi câte 2-3 poezii, potrivite pentru ziua respectivă. Poeziile să fie pentru declamat (eventual originale, dar și de ale altor poeți). Fiecare material pentru serbătorire să nu treacă (conferința cu informațiile și cu poeziile) de două coale de tipar.

Materialul poate fi inedit, dar a putut fi tipărit și în ziarele și revistele noastre, înainte de a fi înaintat societății, pe adresa: Asociațiunea »Astra-Culturală«, Sibiu, Str. Șaguna Nr. 6 (pentru premiul literar). — Sibiu. Din ședința comitetului central, ținută în ziua de 4 Aprilie 1936.

Comitetul central

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 107—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 5206—1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Nadler Benjamin repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 1630 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Mai 1936 orele 4 p. m. la

fața locului în comuna Crăciunel de jos, la dom. urm. und* se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 lavițe, 2 perini, cearcașuri, 1 cuptor, 1 vacă și altele în valoare de 10.300 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 4 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 105—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1585—1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 1034 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Mai 1936 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Bucerdea Grănoasă la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 vaci și 1 șură în valoare de 20.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 4 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 375—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2869—1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj, repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 5241 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Mai 1936 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Bucerdea-Grănoasă, la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 4 vaci, 2 cară și 1 șopru acoperit cu țigle în valoare de 32.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 4 Aprilie 1936.

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 160—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2.693—1929 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 18.297 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 9 Mai 1936 orele 10 a. m. la fața locului în Bucerdea Grănoasă la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 4 vaci, 2 junci, 2 cară, 1 căruță și altele în valoare de 59.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 6 Aprilie 1936.

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 108—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4252—1929 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr.

prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 4725 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 9 Mai 1936 orele 5 p. m. la fața locului în Bucerdea Grănoasă la dom. urm. din Metuș și Valea spinului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 boi, 160 feldere grâu, 1 coșeriu și pae în valoare de 51.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni 6 Aprilie 1936.

FLEFLEA, șef portărel

Corpul portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 109—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1196—1931 a judecătorei Mixtă Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj, repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 37.793 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 9 Mai 1936 orele 3 p. m. la fața locului în Ocnișoara la dom. urm. unde se vinde prin licitațiune publică judiciară $\frac{1}{4}$ parte din un motor de benzină, scânduri, lețe, țigle și altele în valoare de 10.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, 6 Aprilie 1936.

FLEFLA, șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 49—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2942—1930 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 3208 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 5 Mai 1936 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Tău de Seacă, la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 4 perini 2 cotețe pentru porci și 2 coșere în valoare de 6400 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 4 Aprilie 1936.

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 64—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1074—1930 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 10.181 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 5 Mai 1936 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Cergău Mare la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară $\frac{2}{3}$ parte din o mașină de treerat batoză, 1 coșer și 5 oi în valoare de 85.500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 4 Aprilie 1935.

FLEFLEA, șef-portărel

Citiți și răspândiți

„UNIREA“

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 43—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 630—1936 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Grail Mihail repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy Blaj pentru incasarea creanței de 131 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 7 Mai 1936 orele 11 a. m. la fața locului în Mănărade, la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 butoi de 700 lit. cu vin din 1935 în valoare de 3500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 4 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 104—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2601—1929 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 1486 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Mai 1936 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Bucerdea Grănoasă, la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară butoaie, 1 căruț cu osii de fer și 1 car pentru vite în valoare de 11300 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 4 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 371—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2723—1929 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Dr. Ludovic Enyedy adv. Blaj pentru incasarea creanței de 5635 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Mai 1936 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Bucerdea Grănoasă la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 grănariu, 1 cămară, 1 căruță, 1 bou și 6 perini în valoare de 8200 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 7 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 290—1935

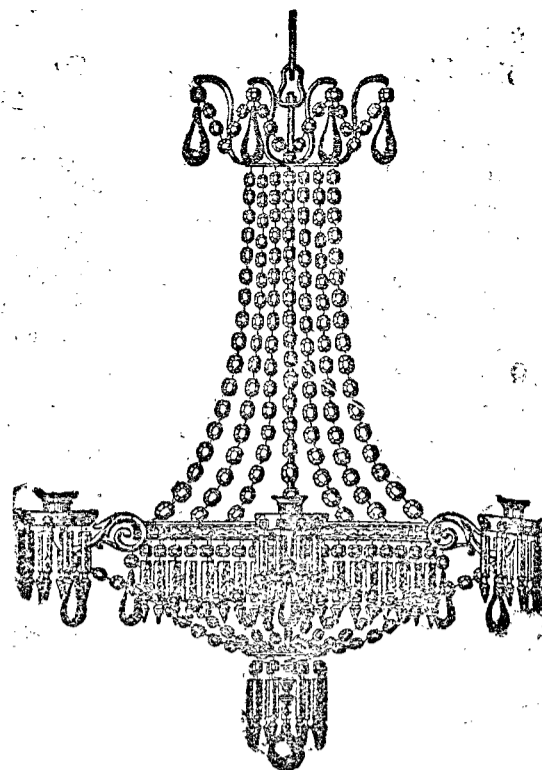
Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3382—1935 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Isailă Nicolae Mircea repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru incasarea creanței de 1976 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Mai 1936 orele 5 p. m. la fața locului în comuna Lupu, la dom. urm. No. 20 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 vaci, 1 car și 20 ferdele de porumb în valoare de 7200 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 4 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Comandați Policandre

la LIBRARIA ANCA — CLUJ

din sticlă-cristal, în diferite forme pentru bisericile noastre dela sate.

Tot aici găsiți Sfeșnice pentru altar, toate mărimile cu 1—3 brațe; cruci de perete și cu talpă din lemn, metal, nichel și argintate orice mărime; Berete din Klott pt. preoți Brăe, (eingulum) pt. teologi, preoți și protopopi, în diferite lățimi și colori, din mătase sau lână. Se mai află: Potire, Ciborium, Cădelnițe, Chivot, aurite și argintate.

Mare depozit de Ornate și prapori gata, în diferite colori, cu prețuri reduse Icoane de hârtie și pieturi. Tot soiul de rechizite, imprimate, Cărți de rugăciuni și bisericesti, medalioane, rozare, și steaguri pentru Reuniunile Mariane. Teatre și Monoloage populare și școlare.

Cereți catalogul detaliat și ilustrat.

(5—10)

TURNATORIE DE CLOPOTE

FRITZ KAUNTZ

foșt

SCHIEB & KAUNTZ

Sibiu — Str. Morilor 2

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, executate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale!

Pe scrisori rog a se indica adresa precisă

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei

Legat întreg în pânză, aurit 340

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ